

אגרת לחתן - לבעל

ליקוטים מנתיבות טוהר ושער הזהר לטהרה והאושר שבטהרה, היגינה מינית מבחינה מדעית והרב מוצפי.

הבית היהודי הוא בית מקדש קטן, שם משרה הקב"ה את שכינתו, לכן נאמר: **"ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם"**. כל בית יהודי יכול להוות מקום להשראת השכינה (שכינה זוהי שמירה והשגחה פרטית).

איש ואשה שזכו - הזדככו - שכינה ביניהם - זכו מלשון זוך וטוהר.

מידה כנגד מידה

מעשה באשה שהחליטה לשמור טהרה לאחר ששמעה את ערך המצווה. למחרת ליל טבילתה הגיע במפתיע בנה, שהיה חייל שהשתתף במלחמת "שלום הגליל", וסיפר כי המפקד שלח אותו במיוחד כדי לספר נס שקרה לו אמש.. החייל סיפר בהתרגשות כי אתמול בעת שישן עם חבריו באוהל, הרגיש צימאון עז שגרם לו להתעורר משנתו. הוא לא יכול היה להירגע, ויצא החוצה לשתות. והנה בשובו לאוהל, מצא את חבריו לאוהל עומדים ומשתוממים מה פתאום החליט לצאת באמצע הלילה מתוך שק השינה שלו. כששאל לפרש תמיהתם, הצביעו על שק השינה שלו. התברר שבזמן שיצא, בדק אחד החברים את הנשק שלו, ובטעות נפלטו מספר כדורים שריסקו את שק השינה שלו, שנשרף כליל.

האם ענתה בדמעות: " בני, אתמול קיימתי מצוה במים (טבילה) וה' הציל אותך ע"י צמא למים"
(מידה כנגד מידה).

ימי ההרחקה מחבבים את האשה על בעלה.

האדם מטבעו מבקש חידוש ואפילו דברים יפים ונעימים, כאשר הופכים הם לשגרה יוצרים מציאות של מיאוס. כפי שאומר שלמה המלך במשלי: **"דבש מצאת אכול דייך פן תשבענו והקאותו"**.
דבש בגימטריה "אשה".

יופי ורעננות בחיי המשפחה

אמר רבי מאיר בעל הנס: **"ימי ההרחקה מחבבים את האשה על בעלה"**. (כי רגיל בה וקץ בה). והבטיח רבי מאיר **שכשהאשה תחזור מהמקוה תהא חביבה על בעלה כבשעת כניסתה לחופה**.

סוגה בשושנים

סוגה בשושנים - כך הגדירו חז"ל את גדר ההרחקה מן האשה בימי נדתה. **סוגה מלשון סייג**. **בשושנים - גדר של שושנים**. ע"י הסייג של מצות הטהרה האשה נחשבת כשושנה, סמל היופי. יש בשושנים גונים שונים: **אדום, ורוד ולבן**, רמז לשלש התקופות שעוברת האשה: **זמן הנדה, זמן ההכנות לטהרה, וזמן הטהרה**. היא תמיד שושנה, אך כל תקופה בגון אחר, עם חן ויופי מסוג אחר.

הנאותיו של אדם קצובים.

כל הנאה שאדם נהנה באיסור (נדה) תהיה על חשבון הנאה שהיה יכול להנות כשהיא בהיתר (לאחר הטבילה) וגם יתן דין וחשבון על אותה עבירה. (הקב"ה רואה את הנעשה בחדרי חדרים)

בריאות הזוג

- בגלל התחלפות תכונתה של הפרשת הנרתיק - מחומצית לבסיסית - עלולה לגרום לדלקת בצינור השתן של הגבר, הבא ביחסי אישות עם אשתו הנידה.
- ד"ר סטופס מאנגליה, גויה, גרושה שחקרה את הנישואין כתבה: **"שילמתי מחיר גבוה ואני רואה זאת כתפקיד קדוש להזהיר נשים אחרות, שלא יכשלו כמוני, אודות חוקי היהודים על טהרת המשפחה הם החוקים המתקדמים בעולם. והחיים לפי זה - מובטחים בחיי נישואין מאושרים"**.
- בזמן המחזור הופכת הפרשת הנרתיק לבסיסית, ובשעה זו, עשויים חיידקים להגיע עד צוואר הרחם, ולגרום לדלקת המביאה לידי הפרשה מוגברת, המגרה את רקמות אברי הרבייה ועלולה לגרום לסרטן בצוואר הרחם או בנרתיק. (מתוך החוברת "הגינה מינית מבחינה מדעית")

ילדים בריאים בגוף ובנפש

ילד שאמו היתה מסוגלת למסירות נפש בשביל קיום מצוות הטהרה יש בו כח נפשי אדיר לעמוד ביהדותו, לעמוד בנסיונות וכח האיפוק שלו בכל מה שקשור לתאוות, גדול ועצום.

מקור המצוה וחומרתה

(מהתורה-ויקרא פרק יח) כתוב: **"ואל אשה בנדת טומאתה לא תקרב... כי כל אשר יעשה מכל התועבות האלה ונכרתו הנפשות העושות מקרב עמם"**

פרשה זו מדברת על נשים שאסור להינשא להם בגלל איסור עריות כגון: ערוות אמך לא תגלה, ערוות אחותך לא תגלה, מצוות שכל בר דעת מוכן לקבלם. בין אותם פסוקים מופיעה המצוה: "ואל אשה בנידת טומאתה לא תקרב". אשתך במצב של נידות היא כמו אותם נשים שאסור לך להתקרב אליהם לגלות ערותן. מצוות אלו הם כמו כתר על הראש. כאשר בן מלך מסרב לשאת על עצמו את כתר המלכות המחייב, הרי בזה הוא מכריז ניתוק מאביו, ניתוק מהמלוכה. **כרת** בהיפוך זה **כתר**.

כאשר יהודי מקיים את מצוות הטהרה, הופך הוא את הכרת לכתר.

אור רוחני גדול בזכות ההתאפקות

נתן צוציתא היה אדם עשיר ולא למד תורה. הלך ברחוב וראה אשה יפה בשם חנה וחשק בה. בעלה של חנה היה עני ונאסר בגלל חובות רבים. קרא לאשתו ובקש שתיקח הלוואה מנתן צוציתא ותוציא אותו מהכלא. חנה הגיעה לנתן וכשראה אותה אמר מה רצונך? אמרה הלוואה להוציא את בעלי מהכלא. אמר לה: כל מבוקשך אתן ובלבד שתעתרי לי.

אמרה לו חנה: הנני בידך אני צריכה את ההלוואה אבל אני רוצה להודיע לך שבאה לך שעה קלה לקנות חיי העולם הבא, ותזהר של א תפסיד שכרך וטוב העולם בדבר מועט, וגם אהיה אסורה על בעלי. חשוב שהגעת לחפצך ואל תאבד בגללי טובה הרבה, חשוב על יסורי הקב"ה ואל תעשה דבר שתתחרט עליו בעתיד. זו לך שעה קלה האם תמנע לקנות חיים ארוכים ושכר טוב בעולם הזה ובעולם הבא? שהרי לא יוכל אדם להגיע למדרגה זו אלא בעמל רב וביגיעה גדולה. ואתה יכול להגיע לרצון בוראך בשעה קלה אם תשמע לעצתי ותגער ביצר, אשריך וטוב לך. כששמע נתן את דבריה קם ממיטתו ונפל על פניו ארצה, והתפלל לפני ה' להכניע יצרו וישבר תאוותו ולהדריכו בדרך הישרה וימחל לו על עוונותיו. ה' ענה לו ונעתר לתפילתו. אז אמר נתן לחנה: ברוכה את לה' על שהצלת אותי היום מהעבירה החמורה ביותר. נתן לה את הכסף. הלכה ושחררה את בעלה. בעלה שחשד בה שנכשלה לא רצה לחיות עמה עוד.

יום אחד ישב רבי עקיבא ולמד תורה עם תלמידיו וראה את נתן עובר עם סוס ועל ראשו כתר זהר, אור רוחני גדול שאלו: מה עשית? ענה לו: התגברתי על יצר העריות וסיפר אשר היה. אמר לו רבי עקיבא שב ואלמדך תור. ישב בשורה האחרונה ובכל יום התקרב עוד ועוד עד שישב בשורה הראשונה (לפי מעלת התלמיד) עבר שם בעלה של חנה ואמר לרבי עקיבא, כיצד אדם כזה לומד תורה ועוד בשורה הראשונה? סיפר לו רבי עקיבא את הסיפור ואז שב אל אשתו. (מסכת שבת) (מנתיבות טוהר)

איש ואשה שזכו – שכינה ביניהם. לא זכו אש אוכלתם

אם זכו להביא הטהרה אל ביתם, שכינה שורה ביניהם. **"לא זכו - אש אוכלתם"**.

באיש יש יי באשה ה' זו השכינה, בבית בו אין טהרה אזי סרה שכינת הקב"ה מביניהם (כביכול היא יוצאת מהאיש, והה' מהאשה.) ואז נשאר **אש**. אין שלום, אין שלוה, אין שמחה, אין שלימות.

מתנות יקרות בזכות ההתגברות

מסופר על יכניה מלך יהודה שעבר עבירות כגילוי עריות ועוד, והנביא ניבא לו שימות בלא בנים ולא יצלה. וכשעלה נבוכדנצר לירושלים הגלה אותו לבבל והכניסוהו לצינוק.

ישבה הסנהדרין ודנה בעצמה, אם הוא ימות ובנים אין לו, הרי שמלכות בית דוד פוסקת, טיכסו עיצה ופיתו את האומנת של מלכת נבוכדנצר שיכניסו את אשתו של יכניה לתוך הצינוק והסכימו והורידוה לבור, ובאותו רגע הרגישה דבר מה. ואמרה כשושנה אדומה ראיתי (נטמאתי בדם נידות) מיד פרש ממנה. אמר לו הקב"ה בירושלים לא קיימתם את המצווה הזו ועכשיו אתם מקיימים, מחל לו על כל עוונותיו.

וכשהעלוה מן הבור סיפרה כל אשר אירע לה, ושוב השתדלו וירדה שוב אחרי שבדקה וטבלה. ונתעברה בזרובבל בן שאלתיאל שהיה גדול הדור. **בזכות האיפוק זוכים למחילת עוונות על חטאים**

נוראים וזוכים ללידת בנים טובים כצדיקי הדור (מנתיבות טוהר)

המים המטהרים

לרוח הטומאה אין מקום במקוה

כל יסוד שואף להגיע אל מקורו, ולכן עפר הנמצא באויר שואף לרדת למטה אל האדמה, והאויר הנמצא במים ירצה להישלף החוצה לעלות למעלה. נמצא שיש סדר בבריאה, אין מקום לתערובת ביסודות הבריאה. כמו כן לרוח הטומאה נקבע שאין לה מקום במים המחוברים לקרקע (מקוה, מעין, נחל, ים). לכן, כאשר נכנס אדם אל תוך המים האלה הוא נטהר מטומאתו.

הטומאה יוצרת ניתוק ואטימות. טמא בהיפוך אותיות אטם=(אטום) וטהרה פותחת ויוצרת צהר, לקירבה לה'.

יש בעולם דברים רבים שאין ביכולתנו השכלית המוגבלת להבינם, ישנם מצבים של טהרה וטומאה. את הטומאה איננו רואים אבל יודעים שהיא קיימת.

כך גם הטבילה עלינו לקיימה ולהאמין כשם שהיא מסוגלת להוציא את הגוי מנכריותו ולהפכו ליהודי, היא מסוגלת להוציא אשה נידה מטומאתה ולהכשירה להיות טהורה לבעלה.

כשם שברית מילה, כל יהודי מקיים בבנו על אף שאין הדבר מובן שכלית. וכי מדוע לצער ילד בן 8 ימים? ברית המילה מבוצעת רק משום שכך צווה בורא עולם בתורתו.

**המקוה הוא מעיין הישועה של עם ישראל.
רבים נושעו ע"י הטבילה! זמן הטבילה הוא עת רצון.**

במקוה יש לפחות 40 סאה מים .

ולד בגימטריה - 40,

40 יום שהה משה רבינו עד שקיבל את התורה,

40 יום ירד המבול, העולם טבל במי המבול, כדי לבטל את הטומאה ולאפשר קיום עולם חדש.

40 סאה במי מקוה דרכם נכנסת האשה בטומאת נדה ויוצאת טהורה, עם סיכויים ליצירה חדשה בקרבה.

מתוך תשובה של הרב מוצפי שליט"א באתר דורש ציון

דע ידידי ואהובי היקר, אין נשגב וחביב בעיני הקדוש ברוך הוא כטהרת ישראל. בזוהר הקדוש ובדברי רבנו הארי מובא כי בזמן ימי איסור הנידה נאחזים החיצונים שם, וגורמים נזק נורא.

ותהי טומאתה עליו. הנוק הישיר והעיקרי הוא על הגבר. רוח טומאה קופצת על האיש. הטהרה צריכה להיות דוקא במים. הקדושה שיש בתוך המים תבוא ותסלק את רוח הטומאה.

ולא יאמרו מי שכבר נישאו לפני עשרות שנים חבל שלא ידענו זאת לפני כן, כי לא סיפרו לנו על כך, כי באמת כל יום חדש בחיי האדם ובניהול הבית היהודי בקדושה הוא חופה חדשה, כי כל יום אנתנו

נעשים בריה חדשה, ובכוחינו הרוחני להתחיל הכל מחדש.

כל ירידת השפע, החיים הרוחניים, החכמה הבינה והדעת, הבנים, הפרנסה, הבריאות, תלוי בנו ובענין רגיש זה, כי עלינו לדעת כלל ברזל הוא שאין לך כל דבר ואפילו הפעוט ביותר שנעשה פיסית כאן שאינו פועל למעלה, וכששניים מוצאים איש את רעותו דע ששתי חצאי הנשמות נפגשו, וכשהם חיים יחד בהרמוניה ובכבוד הדדי, נשמותיהן מתחברות לאחת, ואין להשם יתברך שמחה וסיפוק גדולים מכך, ובדבר זה נבחן האדם אם אדם הוא או חלילה לא.

הרחקות

ההרחקות ניתנו לנו כגדר שלא ניכשל באיסור החמור של כרת.

כמו שאנו שמים את המפסק בתקע חשמל שלא ניגע בחוטי חשמל ונתחשמל חס ושלום

כך ההרחקות הם כגדר ומגינות עלינו שלא ניכשל באיסור החמור של נידה.

עיקרי הלכות האסורים בימי נידתה

- מרגע שהאשה רואה את המחזור ועד לאחר הטבילה יש איסור ביחסי אישות. שינה במטות נפרדות וביניהן רווח, כך שגם השמיכות לא יגעו זו בזו.
- נגיעה - לא יגע בה, ולא יושיט מידו לידה שום דבר, ולא יקבלנו מידה, אלא יניח והיא תקח.
- אכילה - כשאוכלים לבדם, יעשו סימן הכר ושינוי, כגון: לשים על השולחן חפץ ביניהם, כגון אגרטל או שכל אחד יאכל על מפה נפרדת, או ישבו ברחוק גדול ביניהם. כשיש עוד אנשים אין צורך בסימן היכר.
- לא יאכלו מצלחת אחת או קערה משותפת כי זה מראה על קירוב.

ע"י ההרחקות יזכה שישמרוהו מן השמים. כי "הבא ליטהר מסייעין אותו".

יום החופה

דומה במעלתו למעמד הר סיני

רבי שמעון בר יוחאי בזהר הקדוש אומר: הקב"ה ברא בעולמו נשמות מושלמות כל נשמה מורכבת מזכר ונקבה המחוברים אחד לשני ב 613 נקודות שונות 248 אברים רוחניים ו-235 גידים רוחניים שמהווים יחד נשמה אחת מורכבת.

40 יום לפני יצירת הולד בת קול מכרזת ואומרת: "בת פלוני לפלוני" הנשמה מתחלקת לזכר ונקבה ונכנסת בגוף בתו של פלוני ובנו של אלמוני. וביום החופה הם מתאחדים.

ברגע שנשמע קולו של מסדר הקידושין הבורא משתיק את כל פמליה של מעלה והם מקשיבים בדומיה – כאשר עולה ובוקע קולו של הרב המקדש: "ברוך אתה... אשר קידשנו במצוותיו..." הקב"ה מזכך את נשמותיהם ומוחל להם על כל עוונותיהם, על מנת לאפשר להם התחלה חדשה ואיחוד גמור, כתינוקות שנולדו. בשעה זו החתן והכלה כמו עומדים בתפילת הנעילה ביום הכיפורים, שכן גורל חייהם נחתך עתה לכל ימי חייהם, ושערים חדשים, שהיו נעולים בפניהם עד כה, נפתחים.

לאחר מכן ממשיך הרב המקדש: ".....וציונו על העריות..... והתיר לנו את הנשואות....." וה' ומלאכי מרום מתחילים באיחוד חלקי הנשמות של החתן והכלה. כל אבר רוחני מתאחד עם חברו שכנגדו – לכל אורך ברכת האירוסין ושבעת ברכות הנישואין ה' משפיע על בני הזוג שפע אלוקי של שמחה עצומה וכל מיני השפעות על מנת שהאיחוד ביניהם יהיה מושלם.

ברגעים נעלים אלו, יורדים מאות אלפי מלאכי מרום המסובבים ומרוממים את החתן והכלה במחול נפלא ומעטרים את ראשם בעטרות של קדושה ושפע אלוקי.

לתת צדקה ולפייס את מי שפגעו בו

- על החתן והכלה לפייס את הוריהם וחבריהם וכל מי שפגעו בו אי פעם, כי אין כפרה על עברות שבין אדם לחברו עד שיפייסו.
- להשתדל לתת צדקה ביום חופתם. (לעניים ועדיף תלמידי חכמים) חז"ל מספרים על בתו של רבי עקיבא שביום חתונתה נתנה לעני את המנה שלה לאכול. למחרת נמצא נחש ארסי מעל מיטתה, כשסיכת ראשה נעוצה בראשו. התברר שבלי שהרגישה, הרגה בתו של רבי עקיבא את הנחש, כשהתירה את קליעות ראשה. ניצלה בזכות החסד עם העני שעשתה ביום חתונתה.

כדאי לנצל יום זה:

לחרטה על העבר: להתוודות על העברות ולקבל לעתיד שוב לא לעשותם. דעו שבצירוף התשובה ימחקו ביום זה אפילו עוונות חמורים שיום הכיפורים אינו יכול לכפר עליהם.
לבניית העתיד: כיוון שאתם מכופרים ביום זה, תפילותיכם מתקבלים ביותר, נצלו זאת על מנת להתפלל על העתיד ולפתוח דף חדש בחיים.

קדושים תהיו והתקדשתם והיתם קדושים

ליקוטים מאגרת הקודש והרב מרדכי אליהו ומהספר מקור חיים, אל מאחורי החופה

בת פלוני לפלוני

נאמר בגמרא: ארבעים יום קודם יצירת הולד, בת קול מכרזת ואומרת בת פלוני לפלוני. ארבעים יום לפני היצירה הוא יום הטבילה, כי ארבעים יום לאחר העבור נקרא העובר ולד.

שלשה שותפים יש בו באדם, אביו, אמו והקדוש ברוך הוא.

מן האב והאם נמשכים כל סדרי הגוף והשם יתברך זורק בו נשמה. אם כן נמצא כי חיבור האדם לאשתו כשהוא כראוי הוא סוד בנין העולם וישו בו ונעשה בו שותף להקב"ה במעשה בראשית

איש ואשה זכו שכינה ביניהם

מבטיחה התורה שבני זוג שיקדשו עצמם, הקדוש ברוך הוא ישפיע עליהם שפע של קדושה, לכן בזמן שאשתו טהורה יש לדעת כיצד לקיים את המצווה כראוי, כדי שיהיו לו בנים טובים.

תנאים לקדושת הזיווג

כשנשואה לו כדת וכדין.

כשמותרת – שמרה את חוקי הטהרה.

כשנעשה בצניעות - אף כשמותרת לו, צריכים להיות צנועים בשעת הזיווג ולא לפרסם מעשיהם.

מרכז הבית היהודי פתח תקוה טל' 03-9112039